Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 652/2014**

av den 15 maj 2014

om fastställande av bestämmelser för förvaltningen av utgifter för livsmedelskedjan, djurhälsa, djurskydd, växtskydd och växtförökningsmaterial, och om ändring av rådets direktiv 98/56/EG, 2000/29/EG och 2008/90/EG, Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 178/2002, (EG) nr 882/2004 och (EG) nr 396/2005, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009, och om upphävande av rådets beslut 66/399/EEG, 76/894/EEG och 2009/470/EG

(EUT L 189, 27.6.2014, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1012 av den 8 juni 2016	L 171	66	29.6.2016

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EUT L 43, 18.2.2015, s. 33 (652/2014)

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 652/2014

av den 15 maj 2014

om fastställande av bestämmelser för förvaltningen av utgifter för livsmedelskedjan, djurhälsa, djurskydd, växtskydd och växtförökningsmaterial, och om ändring av rådets direktiv 98/56/EG, 2000/29/EG och 2008/90/EG, Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 178/2002, (EG) nr 882/2004 och (EG) nr 396/2005, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009, och om upphävande av rådets beslut 66/399/EEG, 76/894/EEG och 2009/470/EG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 43.2 och 168.4 b,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([2]), och

av följande skäl:

(1) I unionsrätten fastställs krav avseende livsmedel och livsmedelssäkerhet samt foder och fodersäkerhet i alla led i produktionen, inklusive bestämmelser för att säkerställa god handelssed och för att tillhandahålla information till konsumenterna. Där fastställs också krav avseende förebyggande och bekämpning av smittsamma djursjukdomar och zoonoser samt krav avseende djurskydd, animaliska biprodukter, växtskydd, växtförökningsmaterial, skydd av växtsorter, genetiskt modifierade organismer, utsläppande på marknaden och användning av växtskyddsmedel samt hållbar användning av bekämpningsmedel. I unionsrätten föreskrivs även offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet som syftar till att säkra ett effektivt genomförande och efterlevnad av kraven.

(2) Det allmänna målet för unionsrätten inom dessa områden är att bidra till en hög hälsonivå hos människor och djur samt en hög skyddsnivå för växter i alla led i livsmedelskedjan, en hög nivå i

([1]) EUT C 67, 6.3.2014, s. 166.
([2]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 2 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 8 maj 2014.

▼B

fråga om konsumentskydd och en hög nivå av konsumentinformation samt en hög nivå i fråga om miljöskydd, samtidigt som konkurrenskraften och skapandet av arbetstillfällen främjas.

(3) För att uppnå detta allmänna mål krävs tillräckliga finansiella resurser. Det är därför nödvändigt att unionen bidrar till finansieringen av åtgärder som vidtas inom de olika områden som har samband med det allmänna målet. För att använda resurserna på ett effektivt sätt bör särskilda mål fastställas, och indikatorer bör fastställas för att bedöma hur väl dessa mål har uppnåtts.

(4) Unionsfinansieringen av utgifter för livsmedel och foder har tidigare skett i form av stöd, upphandling och utbetalningar till internationella organisationer som är verksamma inom området. Finansieringen bör fortsätta på samma sätt.

(5) Unionens finansiering får också användas av medlemsstaterna för att stödja medlemsstaterna i deras insatser på området för växtskydd eller djurhälsa som syftar till att bekämpa, förebygga eller utrota skadegörare eller djursjukdomar och som genomförs av organisationer som är aktiva inom dessa områden.

(6) Av budgetdisciplinära skäl måste det i denna förordning fastställas en förteckning över bidragsberättigande åtgärder som kan komma i fråga för bidrag från unionen samt över bidragsberättigande kostnader och tillämpliga stödnivåer.

(7) Med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ([1]) ska det högsta beloppet för utgifter för livsmedel och foder för hela perioden 2014–2020 vara 1 891 936 000 EUR.

(8) Vidare bör finansiering på unionsnivå tillhandahållas för att hantera exceptionella omständigheter, såsom nödsituationer som rör djurhälsa och växtskydd i de fall där anslagen under budgetrubrik 3 är otillräckliga men nödåtgärder nödvändiga. Medel bör mobiliseras för att hantera sådana kriser, exempelvis genom utnyttjandet av flexibilitetsinstrumentet, i enlighet med det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ([2]).

(9) I den gällande lagstiftningen föreskrivs att vissa bidragsberättigande kostnader ska ersättas med fasta stödnivåer. Med avseende på andra kostnader föreskrivs inte några begränsningar av ersättningsnivåer. I syfte att rationalisera och förenkla systemet bör det fastställas en högsta ersättningsnivå. Denna bör motsvara den nivå som vanligen gäller för stöd. Det bör även föreskrivas en möjlighet att höja denna högsta nivå under vissa omständigheter.

([1]) Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).
([2]) EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

▼B

(10) Eftersom det är av högsta vikt att målen i denna förordning uppnås, bör de bidragsberättigande kostnaderna för vissa åtgärder finansieras till 100 %, förutsatt att det vid genomförandet av dessa åtgärder också uppstår icke bidragsberättigande kostnader.

(11) Unionen ansvarar för att medlen används på ett korrekt sätt, men även för att vidta åtgärder för att förenkla utgiftsprogrammen i syfte att minska den administrativa bördan och kostnaderna för mottagarna av medlen och för alla andra berörda parter, i linje med meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 8 oktober 2010 med titeln *Smart lagstiftning i Europeiska unionen*.

(12) Enligt unionsrätten ska medlemsstaterna genomföra särskilda åtgärder vid förekomst och utveckling av vissa djursjukdomar eller zoonoser. Unionen bör därför ge finansiellt bidrag för sådana nödåtgärder.

(13) Det är också nödvändigt att genom lämpliga utrotnings-, bekämpnings- och övervakningsåtgärder minska antalet utbrott av djursjukdomar och zoonoser som utgör en risk för människors och djurs hälsa och att förhindra förekomsten av sådana utbrott. Nationella program för utrotning, bekämpning och övervakning av dessa sjukdomar och zoonoser bör därför få medel från unionen.

(14) Av organisatoriska skäl och effektivitetsskäl bör det för hanteringen av finansiering på områdena för djurhälsa och växtskydd fastställas bestämmelser om innehåll i, inlämnande, utvärdering och godkännande av nationella program, inklusive sådana som genomförs i unionens yttersta randområden enligt artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Av samma skäl bör det också fastställas tidsfrister för rapportering och inlämning av ansökningar om utbetalning.

(15) Enligt rådets direktiv 2000/29/EG ([1]) ska medlemsstaterna vidta vissa nödåtgärder för att utrota organismer som är skadliga för växter eller växtprodukter (nedan kallade *skadegörare*). Unionen bör ge finansiellt bidrag till utrotningen av dessa skadegörare. Under vissa omständigheter bör ett finansiellt bidrag från unionen också beviljas för nödåtgärder som syftar till att begränsa spridningen av de skadegörare som har de allvarligaste konsekvenserna för unionen och som inte kan utrotas i vissa områden, samt för förebyggande åtgärder avseende sådana skadegörare.

([1]) Rådets direktiv 2000/29/EG av den 8 maj 2000 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen (EGT L 169, 10.7.2000, s. 1).

▼B

(16) Nödåtgärder mot skadegörare bör berättiga till medfinansiering från unionen under förutsättning att de ger ett mervärde för hela unionen. Därför bör unionens finansiella bidrag göras tillgängligt för de skadegörare som förtecknas i del A avsnitt I i bilaga I och del A avsnitt I i bilaga II till direktiv 2000/29/EG under rubriken *Skadegörare som inte har påvisats inom unionen och som är av betydelse för hela unionen*. För skadegörare som redan har påvisats inom unionen bör endast åtgärder avseende de skadegörare som har de allvarligaste konsekvenserna för unionen berättiga till finansiellt bidrag. Sådana skadegörare inbegriper särskilt de skadegörare som är föremål för åtgärderna enligt rådets direktiv 69/464/EEG ([1]), 93/85/EEG ([2]), 98/57/EG ([3]) eller 2007/33/EG ([4]). Ett finansiellt bidrag från unionen bör också göras tillgängligt för de skadegörare som inte förtecknas i bilaga I eller bilaga II till direktiv 2000/29/EG, och som är föremål för nationella åtgärder, och som preliminärt uppfyller kraven för att upptas i förteckningen i del A avsnitt I i bilaga I till direktiv 2000/29/EG eller del A avsnitt I i bilaga II till det direktivet. Åtgärder avseende skadegörare som är föremål för unionens nödåtgärder som syftar till att utrota dem bör även berättiga till finansiellt bidrag från unionen.

(17) Det är nödvändigt att i tid påvisa förekomsten av vissa skadegörare. De undersökningar som medlemsstaterna genomför för att påvisa förekomsten av sådana skadegörare är av avgörande betydelse för att säkerställa omedelbar utrotning vid utbrott. De undersökningar som enskilda medlemsstater genomför är av avgörande betydelse för att skydda alla andra medlemsstaters territorium. Unionen får generellt bidra till finansieringen av dessa undersökningar, under förutsättning att undersökningarna omfattar minst en av de två kritiska kategorierna av skadegörare, nämligen skadegörare som inte har påvisats inom unionen och skadegörare som är föremål för unionens nödåtgärder.

(18) Unionens finansiering av åtgärder inom området djurhälsa och växtskydd bör omfatta specifika stödberättigande kostnader. I exceptionella och vederbörligen motiverade fall bör den även omfatta medlemsstaternas kostnader för att vidta andra nödvändiga åtgärder. Sådana åtgärder kan omfatta genomförande av utökade biosäkerhetsåtgärder vid sjukdomsutbrott eller förekomst av skadegörare, destruktion och transport av slaktkroppar i samband med utrotningsprogram eller kostnader för ersättning till ägare för förluster som orsakats av nödvaccinationskampanjer.

([1]) Rådets direktiv 69/464/EEG av den 8 december 1969 om bekämpning av potatiskräfta (EGT L 323, 24.12.1969, s. 1).

([2]) Rådets direktiv 93/85/EEG av den 4 oktober 1993 om bekämpning av ljus ringröta på potatis (EGT L 259, 18.10.1993, s. 1).

([3]) Rådets direktiv 98/57/EG av den 20 juli 1998 om bekämpning av *Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi m.fl. (EGT L 235, 21.8.1998, s. 1).

([4]) Rådets direktiv 2007/33/EG av den 11 juni 2007 om bekämpning av potatiscystnematod och om upphävande av direktiv 69/465/EEG (EUT L 156, 16.6.2007, s. 12).

▼B

(19) Medlemsstaternas yttersta randområden har svårigheter till följd av sin avlägsna belägenhet och sitt beroende av ett begränsat antal produkter. Unionen bör bevilja ett finansiellt bidrag till medlemsstater för program som de genomför för bekämpning av skadegörare i dessa yttersta randområden i linje med målen för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 ([1]). Eftersom vissa yttersta randområden är föremål för nationella regler som är specifika för dessa områden i stället för unionsregler som fastställs i direktiv 2000/29/EG, bör unionens finansiella bidrag gälla de regler som är i kraft i dessa områden, oberoende om det rör sig om unionsregler eller nationella regler.

(20) Den offentliga kontroll som medlemsstaterna genomför är ett betydelsefullt verktyg för att kontrollera och övervaka att relevanta unionskrav genomförs, uppfylls och tillämpas. Att de offentliga kontrollsystemen är effektiva och ändamålsenliga är avgörande för att upprätthålla en hög skyddsnivå för människor, djur och växter i livsmedelskedjan, samtidigt som en hög nivå i fråga om miljöskydd säkerställs. Finansiellt stöd från unionen bör göras tillgängligt för sådana kontrollåtgärder. I synnerhet bör ett finansiellt bidrag vara tillgängligt för unionens referenslaboratorier för att hjälpa dem att finansiera genomförandet av de arbetsprogram som kommissionen godkänt. Eftersom den offentliga kontrollens effektivitet också är beroende av att kontrollmyndigheterna har tillgång till välutbildad personal med tillräcklig kunskap om unionsrätten, bör unionen kunna bidra till deras utbildning och relevanta utbytesprogram som anordnas av de behöriga myndigheterna.

(21) En effektiv förvaltning av den offentliga kontrollen är beroende av ett snabbt utbyte av data och information om denna kontroll. Dessutom är ett korrekt och harmoniserat genomförande av de relevanta bestämmelserna beroende av att det inrättas effektiva system som inbegriper medlemsstaternas behöriga myndigheter. Därför bör även inrättandet och driften av databaser och elektroniska informationshanteringssystem för dessa ändamål berättiga till finansiellt bidrag.

(22) Unionen bör bevilja finansiering för den tekniska och vetenskapliga verksamhet samt samordnings- och kommunikationsverksamhet som krävs för att säkerställa att unionsrätten tillämpas korrekt och att lagstiftningen anpassas till den vetenskapliga, tekniska och sociala utvecklingen. Finansiering bör också göras tillgänglig för projekt som syftar till att den offentliga kontrollen blir mer effektiv och ändamålsenlig.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 247/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 23).

▼B

(23) I enlighet med artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ([1]) ska ett förslag som framläggs för den lagstiftande myndigheten och som innehåller undantag från bestämmelser i den förordningen tydligt ange dessa undantag och de särskilda skäl som gör dem nödvändiga. Med tanke på särdragen hos vissa av de mål som omfattas av denna förordning och med beaktande av att medlemsstaternas behöriga myndigheter är de mest lämpade att genomföra den verksamhet som är förbunden med dessa mål, bör de myndigheterna betraktas som angivna mottagare med avseende på tillämpningen av artikel 128.1 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Det bör därför vara möjligt att bevilja stöd till dessa myndigheter utan att en inbjudan att lämna förslag först offentliggörs.

(24) Genom undantag från artikel 86 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, och som ett undantag från principen om icke-retroaktivitet som föreskrivs i artikel 130 i den förordningen, bör kostnaderna för de nödåtgärder som omfattas av artiklarna 7 och 17 i den här förordningen vara bidragsberättigande från och med den dag då medlemsstaten anmäler förekomsten av en sjukdom eller en skadegörare till kommissionen eftersom dessa åtgärder är akuta och oförutsägbara. Kommissionen bör efter att ha bedömt medlemsstaternas ansökningar om utbetalning göra motsvarande åtaganden i budgeten och betala bidragsberättigande utgifter.

(25) Det är av största vikt att sådana nödåtgärder genomförs omedelbart. Det skulle därför vara kontraproduktivt om finansieringen inte omfattade kostnader som uppstod innan stödansökan lämnades in, eftersom detta skulle uppmuntra medlemsstaterna att inrikta sina omedelbara insatser på att sammanställa en stödansökan i stället för på att genomföra nödåtgärder.

(26) Med hänsyn till omfattningen av den gällande unionsrätten om genomförandet av utrotnings- och övervakningsåtgärder och de tekniska begränsningarna när det gäller tillgängligheten av annan sakkunskap, behöver de åtgärder som omfattas av denna förordning huvudsakligen genomföras av medlemsstaternas behöriga myndigheter. Därför måste i vissa fall lönekostnader för personal i de nationella myndigheterna medfinansieras.

(27) Programplanering underlättar samordning och prioritering och bidrar därmed till en effektiv användning av unionens finansiella resurser. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på att anta arbetsprogram för genomförandet av vissa åtgärder som föreskrivs i denna förordning.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

▼B

(28) För att säkerställa en ansvarsfull och effektiv användning av unionens finansiella resurser bör kommissionen ges rätt att antingen genom kontroller på plats eller genom dokumentkontroller kontrollera att unionens finansiering används effektivt för genomförandet av bidragsberättigande åtgärder.

(29) Under hela utgiftscykeln bör unionens ekonomiska intressen skyddas, vilket bl.a. omfattar åtgärder som ska göra det möjligt att förebygga, spåra och utreda oriktigheter, och att återkräva sådana medel som förlorats eller som utbetalats eller använts felaktigt.

(30) Förteckningen över djursjukdomar som berättigar till bidrag inom ramen för nödåtgärder bifogas denna förordning, och den omfattar de djursjukdomar som avses i artiklarna 3.1, 4.1, 6.2 och 14.1 i rådets beslut 2009/470/EG ([1]). För att beakta de djursjukdomar som ska anmälas i enlighet med rådets direktiv 82/894/EEG ([2]), och de djursjukdomar som kan innebära ett nytt hot mot unionen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att komplettera den förteckningen.

(31) Förteckningarna över djursjukdomar och zoonoser som berättigar till bidrag inom ramen för program för utrotning, bekämpning och övervakning bifogas denna förordning och omfattar de djursjukdomar och zoonoser som avses i bilaga I till beslut 2009/470/EG. För att beakta de situationer som uppstår på grund av de djursjukdomar som har en betydande inverkan på animalieproduktion eller handel med djur, utvecklingen av zoonoser som utgör ett hot mot människor eller den senaste vetenskapliga eller epidemiologiska utvecklingen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att komplettera dessa förteckningar.

(32) När kommissionen antar delegerade akter enligt denna förordning är det av särskild betydelse att den genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar överlämnas samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(33) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen ges genomförandebefogenheter med avseende på att upprätta årliga och fleråriga arbetsprogram, det finansiella bidraget för nödåtgärder eller för situationer där det är nödvändigt att hantera oförutsebara händelser samt förfaranden

([1]) Rådets beslut 2009/470/EG av den 25 maj 2009 om utgifter inom veterinärområdet (EUT L 155, 18.6.2009, s. 30).

([2]) Rådets direktiv 82/894/EEG av den 21 december 1982 om anmälan av djursjukdomar inom gemenskapen (EGT L 378, 31.12.1982, s. 58).

▼B

för medlemsstaternas inlämning av ansökningar, rapporter och ansökningar om utbetalning avseende stöd. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([1]).

(34) Unionsrätten bör genomföras på ett sådant sätt att det säkerställs att den verkligen får avsedd verkan mot bakgrund av gjorda erfarenheter. Kommissionen bör därför utvärdera denna förordnings funktion och effektivitet samt meddela resultaten till de andra institutionerna.

(35) Olika kommittéer biträder för närvarande kommissionen vid tillämpningen av de befintliga unionsbestämmelser som denna förordning omfattar, särskilt de kommittéer som inrättades genom rådets beslut 66/399/EEG ([2]), rådets beslut 76/894/EEG ([3]), rådets direktiv 98/56/EG ([4]), rådets direktiv 2008/90/EG ([5]) och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 ([6]). Kommittéförfarandet på detta område bör förenklas. Den kommitté som inrättades genom artikel 58 i förordning (EG) nr 178/2002 bör ges i uppdrag att bistå kommissionen vid utövandet av dess genomförandebefogenheter vad gäller utgifter inom de relevanta områdena, och kommitténs namn bör även ändras för att återspegla dess utvidgade uppgifter. Besluten 66/399/EEG och 76/894/EEG bör därför upphävas och direktiven 98/56/EG och 2008/90/EG samt förordning (EG) nr 178/2002 bör ändras i enlighet med detta.

(36) Denna förordning ersätter bestämmelserna i beslut 2009/470/EG. Den ersätter även artiklarna 13c.5 och 22–26 i direktiv 2000/29/EG, artikel 66 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 ([7]), kapitel VII i Europaparlamentets och

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

([2]) Rådets beslut 66/399/EEG av den 14 juni 1966 om inrättandet av en ständig kommitté för utsäde och uppförökningsmaterial för jordbruk, trädgårdsnäring och skogsbruk (EGT 125, 11.7.1966, s. 2289/66).

([3]) Rådets beslut 76/894/EEG av den 23 november 1976 om inrättande av en ständig kommitté för växtskydd (EGT L 340, 9.12.1976, s. 25).

([4]) Rådets direktiv 98/56/EG av den 20 juli 1998 om saluföring av förökningsmaterial av prydnadsväxter (EGT L 226, 13.8.1998, s. 16).

([5]) Rådets direktiv 2008/90/EG av den 29 september 2008 om saluföring av fruktplantsförökningsmaterial och fruktplantor avsedda för fruktproduktion (EUT L 267, 8.10.2008, s. 8).

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).

([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1).

▼B

rådets förordning (EG) nr 396/2005 ([1]), artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG ([2]) samt artikel 76 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 ([3]). Direktiv 2000/29/EG, förordningarna (EG) nr 882/2004 och (EG) nr 396/2005, direktiv 2009/128/EG samt förordning (EG) nr 1107/2009 bör därför ändras i enlighet med detta.

(37) Införandet av unionens medfinansiering av medlemsstaternas kostnader för ersättning till ägare för värdet på de destruerade växter, växtprodukter eller andra föremål som omfattas av de åtgärder som avses i artikel 16 i direktiv 2000/29/EG kräver att riktlinjer utarbetas för de villkor som är tillämpliga när det gäller gränserna för marknadsvärdet för berörda grödor och träd. Detta införande bör därför gälla först från och med den 1 januari 2017.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

KAPITEL I

Syfte, tillämpningsområde och mål

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

I denna förordning fastställs bestämmelser om förvaltningen av utgifter från Europeiska unionens allmänna budget på områden som omfattas av unionsbestämmelser

a) om livsmedel och livsmedelssäkerhet, i alla led i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan och bortskaffandet av livsmedel, inklusive bestämmelser för att säkerställa god handelssed, skydda konsumenternas intressen och information till konsumenter, samt tillverkningen och användningen av material och föremål avsedda att komma i kontakt med livsmedel,

b) om foder och fodersäkerhet, i alla led i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan samt bortskaffandet och användningen av foder, inklusive bestämmelser för att säkerställa god handelssed och skydda konsumenternas intressen och information till konsumenter,

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 av den 23 februari 2005 om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i eller på livsmedel och foder av vegetabiliskt och animaliskt ursprung och om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG (EUT L 70, 16.3.2005, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel (EUT L 309, 24.11.2009, s. 71).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

▼B

c) om fastställande av djurhälsokrav,

d) om fastställande av djurskyddskrav,

e) om skyddsåtgärder mot skadegörare på växter eller växtprodukter enligt definitionen i artikel 2.1 e i direktiv 2000/29/EG (nedan kallade *skadegörare*),

f) om produktion av växtförökningsmaterial i syfte att släppa ut på marknaden och om utsläppande av detta material på marknaden,

g) om fastställande av krav för utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om hållbar användning av bekämpningsmedel,

h) om förebyggande och minimering av de risker som animaliska biprodukter och därav framställda produkter utgör för människors och djurs hälsa,

i) om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön,

j) om skydd av immateriell äganderätt med avseende på växtsorter samt bevarande och utbyte av växtgenetiska resurser.

Artikel 2

Mål

1. Syftet med de utgifter som avses i artikel 1 är att uppnå följande:

a) Det allmänna målet att bidra till en hög hälsonivå hos människor och djur samt en god växtskyddsstatus i alla led i livsmedelskedjan och på angränsande områden, genom att förebygga och utrota sjukdomar och skadegörare, samt genom att säkerställa en hög nivå i fråga om konsumentskydd och miljöskydd, samtidigt som man stärker unionens livsmedels- och foderindustris konkurrenskraft och främjar skapandet av arbetstillfällen.

b) Följande särskilda mål:

i) Att bidra till en hög säkerhetsnivå för livsmedel, livsmedelsproduktionssystem och andra produkter som kan påverka livsmedelssäkerheten, medan hållbarhetsaspekten för livsmedelsproduktionen förbättras.

ii) Att bidra till en bättre djurhälsostatus i unionen och att stödja förbättringar av djurskyddet.

iii) Att bidra till att skadegörare upptäcks i tid och att dessa skadegörare utrotas om de har kommit till unionen.

iv) Att bidra till en förbättrad effektivitet, ändamålsenlighet och tillförlitlighet i offentliga kontroller och annan verksamhet som utförs och syftar till ett effektivt genomförande och efterlevnad av de unionsbestämmelser som avses i artikel 1.

▼B

2. För att mäta hur väl de särskilda mål som avses i punkt 1 b uppnåtts ska följande indikatorer användas:

a) För det särskilda målet i punkt 1 b i: Minskningen av antalet sjukdomsfall hos människor i unionen som har ett samband med livsmedelssäkerhet eller zoonoser.

b) För det särskilda målet i punkt 1 b ii:

i) En ökning av antalet medlemsstater eller regioner i medlemsstater som är fria från de djursjukdomar med avseende på vilka finansiellt bidrag beviljas.

ii) En generell minskning av sjukdomsparametrar, såsom incidens, prevalens och antal utbrott.

c) För det särskilda målet i punkt 1 b iii:

i) I hur stor utsträckning det genomförs undersökningar avseende skadegörare på unionens territorium, särskilt sådana som inte har någon känd förekomst inom unionens territorium och de skadegörare som anses vara farligast för unionen, och

ii) tidsåtgången för att utrota sådana skadegörare och med vilken framgång det skett.

d) För det särskilda målet i punkt 1 b iv: En gynnsam utveckling vad gäller resultaten av de kontroller som utförts på särskilda problemområden och rapporterats av kommissionens experter i medlemsstaterna.

KAPITEL II

Finansieringsformer och allmänna finansiella bestämmelser

Artikel 3

Finansieringsformer

1. Unionsfinansiering av de utgifter som avses i artikel 1 ska genomföras i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

2. När medlemsstaternas behöriga myndigheter beviljas stöd ska de betraktas som angivna mottagare i den mening som avses i artikel 128.1 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Sådant stöd får beviljas utan förslagsinfordran.

3. Unionens finansiella bidrag till de åtgärder som avses i denna förordning får också ske i form av frivilliga utbetalningar till internationella organisationer som är verksamma inom de områden som omfattas av de bestämmelser som avses i artikel 1 och i vilka unionen är medlem eller i vilkas verksamhet unionen deltar.

▼B

Artikel 4

Budget

1. Taket för de utgifter som avses i artikel 1 ska vara 1 891 936 000 EUR i löpande priser för perioden 2014–2020.

2. Det tak som avses i punkt 1 får även täcka de utgifter för förberedelse, övervakning, kontroll, revision och utvärdering som krävs för förvaltningen av, och för uppnåendet av målen med, de utgifter som avses i artikel 1, särskilt för studier, expertmöten, utgifter kopplade till IT-nätverk inriktade på informationsbearbetning och -utbyte samt alla övriga utgifter för tekniskt och administrativt stöd som kommissionen ådragit sig vid förvaltningen av utgifterna.

3. Taket får även täcka de utgifter för tekniskt och administrativt stöd som är nödvändiga för att säkra övergången från de åtgärder som antagits före ikraftträdandet av denna förordning till dem som antagits efter. Vid behov får anslag för att möjliggöra förvaltningen av åtgärder som ännu inte har slutförts den 31 december 2020 föras in i budgeten efter 2020 för att täcka liknande utgifter.

Artikel 5

Högsta stödnivåer

1. När unionens finansiella bidrag ges i form av ett stöd ska det inte överstiga 50 % av de bidragsberättigande kostnaderna.

2. Den högsta stödnivå som avses i punkt 1 får ökas till 75 % av de bidragsberättigande kostnaderna med avseende på

a) gränsöverskridande verksamhet som genomförs av två eller flera medlemsstater tillsammans för att bekämpa, förebygga eller utrota skadegörare eller djursjukdomar,

b) medlemsstater som enligt de senaste uppgifterna från Eurostat har en bruttonationalinkomst per invånare som är lägre än 90 % av genomsnittet för unionen.

3. Den högsta stödnivå som avses i punkt 1 får ökas till 100 % av de bidragsberättigande kostnaderna när de åtgärder som får unionsbidrag gäller förebyggande och bekämpning av allvarliga risker för människors och djurs hälsa samt växtskydd i unionen och

a) har utformats för att undvika personskador eller betydande ekonomiska störningar för unionen som helhet,

b) utgörs av specifika uppgifter som är nödvändiga för unionen som helhet vilket fastställts av kommissionen i det arbetsprogram som antagits i enlighet med artikel 36.1, eller

c) genomförs i tredjeländer.

▼B

AVDELNING II

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

KAPITEL I

Djurhälsa

Avsnitt 1

Nödåtgärder

Artikel 6

Bidragsberättigande åtgärder

1. Medlemsstater får beviljas stöd upp till de högsta stödnivåer som fastställs i artikel 5.1–5.3 för åtgärder som vidtas när förekomsten av en av de djursjukdomar som förtecknas enligt artikel 7 har bekräftats, förutsatt att åtgärderna har vidtagits omedelbart och att de tillämpliga bestämmelserna i relevant unionsrätt har följts. Sådant stöd får också omfatta kostnader som uppkommit som ett resultat av en misstanke om förekomst av en sådan djursjukdom, förutsatt att förekomsten senare bekräftades.

2. Medlemsstater får beviljas stöd när förekomsten av en av de djursjukdomar som förtecknas enligt artikel 7 bekräftats och två eller flera medlemsstater samarbetar nära för att bekämpa epidemin.

3. Medlemsstater, tredjeländer och internationella organisationer får beviljas stöd för skyddsåtgärder som vidtas vid ett direkt hot mot hälsostatusen i unionen till följd av utbrottet eller utvecklingen av en av de djursjukdomar och zoonoser som förtecknas enligt artiklarna 7 och 10 på ett tredjelands eller en medlemsstats territorium.

4. Medlemsstater får beviljas stöd när kommissionen på begäran av en medlemsstat beslutar att de ska bygga upp lager av biologiska produkter avsedda för att bekämpa de djursjukdomar och zoonoser som förtecknas enligt artiklarna 7 och 10.

5. Finansiellt bidrag från unionen får beviljas för att bygga upp lager av biologiska produkter eller för inköp av vaccindoser om utbrottet eller utvecklingen av en av de djursjukdomar och zoonoser som förtecknas enligt artiklarna 7 och 10 i ett tredjeland eller en medlemsstat kan utgöra ett hot mot unionen.

Artikel 7

Förteckning över djursjukdomar

1. Den förteckning över djursjukdomar som berättigar till bidrag enligt artikel 6 anges i bilaga I.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter, i enlighet med artikel 40, för att komplettera den förteckning över djursjukdomar som avses i punkt 1, med hänsyn till de djursjukdomar som enligt direktiv 82/894/EEG ska anmälas och de sjukdomar som kan innebära ett nytt hot mot unionen på grund av deras betydande inverkan på

▼B

a) människors hälsa,

b) djurs hälsa eller välbefinnande, eller

c) jordbruks- eller vattenbruksproduktion eller närliggande sektorer av ekonomin.

Artikel 8

Bidragsberättigande kostnader

1. Följande kostnader som medlemsstaterna ådragit sig när de genomfört de åtgärder som avses i artikel 6.1 får berättiga till bidrag enligt den artikeln:

a) Kostnader för ersättning till ägare för värdet på de slaktade eller utslagna djuren, begränsat till det marknadsvärde dessa djur skulle ha haft om de inte hade drabbats av sjukdomen.

b) Kostnader för slakt eller avlivning av djuren och relaterade transportkostnader.

c) Kostnader för ersättning till ägare för värdet på de destruerade produkterna av animaliskt ursprung, begränsat till produkternas marknadsvärde omedelbart innan misstanke om sjukdom väcktes eller bekräftades.

d) Kostnader för rengöring och desinficering av samt insektsbekämpning på anläggningar och utrustning på grundval av patogenens epidemiologi och egenskaper.

e) Kostnader för transport och destruktion av kontaminerat foder och kontaminerad utrustning, såvida utrustningen inte kan desinficeras.

f) Kostnader för inköp, lagring, administration eller distribution av vaccin och åtlar, samt kostnaderna för inokulationen som sådan, om sådana åtgärder har beslutats eller godkänts av kommissionen.

g) Kostnader för transport och bortskaffande av kadaver.

h) I exceptionella och vederbörligen motiverade fall, alla andra nödvändiga kostnader för utrotning av sjukdomen enligt det finansieringsbeslut som avses i artikel 36.4 i denna förordning.

2. På sätt som avses i artikel 130.1 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, ska kostnader vara bidragsberättigande från och med den dag då medlemsstaterna anmäler förekomst av sjukdomen till kommissionen. Sådana kostnader får också inbegripa kostnader som uppkommit som ett resultat av en misstanke om förekomst av en sådan djursjukdom, förutsatt att förekomsten senare bekräftades.

3. Kommissionen ska efter att ha bedömt medlemsstaternas betalningsansökningar göra motsvarande åtaganden i budgeten och betala de bidragsberättigande utgifterna.

▼B

Avsnitt 2

Program för utrotning, bekämpning och övervakning av djursjukdomar och zoonoser

Artikel 9

Bidragsberättigande program

Stöd får beviljas medlemsstaternas årliga eller fleråriga nationella program för utrotning, bekämpning och övervakning av de djursjukdomar och zoonoser som förtecknas enligt artikel 10 (nedan kallade *nationella program*).

Artikel 10

Förteckning över djursjukdomar och zoonoser

1. Den förteckning över djursjukdomar och zoonoser som berättigar till stöd enligt artikel 9 anges i bilaga II.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter, i enlighet med artikel 40, för att komplettera den förteckning över djursjukdomar och zoonoser som avses i punkt 1 i den här artikeln, med beaktande av

a) situationen för djursjukdomar som har en betydande inverkan på animalieproduktion eller handel med djur,

b) utvecklingen av zoonoser som utgör ett hot mot människor, eller

c) den senaste vetenskapliga eller epidemiologiska utvecklingen.

Artikel 11

Bidragsberättigande kostnader

Följande kostnader som medlemsstaterna ådragit sig när de genomfört de nationella programmen får berättiga till stöd enligt artikel 9:

a) Kostnader för provtagning av djur.

b) Kostnader för tester, förutsatt att de är begränsade till följande:

   i) Kostnader för testutrustning, reagens och förbrukningsvaror som är identifierbara och som specifikt används vid utförandet av dessa tester.

   ii) Kostnader för personal, oavsett kategori, som är direkt engagerad i att utföra testerna.

c) Kostnader för ersättning till ägare för värdet på de slaktade eller avlivade djuren, begränsat till det marknadsvärde dessa djur skulle ha haft om de inte hade drabbats av sjukdomen.

d) Kostnader för slakt eller avlivning av djuren.

▼B

e) Kostnader för ersättning till ägare för värdet på de destruerade produkterna av animaliskt ursprung, inom gränserna för produkternas marknadsvärde omedelbart innan misstanke om sjukdom väcktes eller bekräftades.

f) Kostnader för inköp, lagring, inokulation, administration eller distribution av sådana vaccindoser eller vaccin och åtlar som har använts för programmen.

g) Kostnader för rengöring och desinficering av samt insektsbekämpning på anläggningar och utrustning på grundval av patogenens epidemiologi och egenskaper.

h) I exceptionella och vederbörligen motiverade fall, kostnader för att vidta andra nödvändiga åtgärder än de som avses i leden a–g, förutsatt att dessa åtgärder fastställs i det stödbeslut som avses i artikel 13.3 och 13.4.

Vid tillämpning av led c i första stycket ska det eventuella restvärdet av djuren dras av från ersättningen.

Vid tillämpning av led d i första stycket ska restvärdet för värmebehandlade icke ruvade ägg dras av från ersättningen.

Artikel 12

Innehåll i och inlämnande av nationella program

1. Senast den 31 maj varje år ska medlemsstaterna till kommissionen lämna in de nationella program som ska inledas påföljande år och för vilka de avser att ansöka om stöd.

Nationella program som lämnas in efter den 31 maj är inte berättigade till finansiering med avseende på påföljande år.

2. De nationella programmen ska innehålla åtminstone följande uppgifter:

a) En beskrivning av hur den epidemiologiska situationen med avseende på djursjukdomen eller zoonosen såg ut före programmet.

b) En beskrivning och avgränsning av de geografiska och administrativa områden där programmet ska genomföras.

c) Programmets varaktighet.

d) De åtgärder som ska genomföras.

e) Den beräknade budgeten.

f) De mål som ska vara uppnådda när programmet har genomförts och det förväntade utbytet av det.

g) Lämpliga indikatorer för att mäta hur väl programmets mål har uppnåtts.

För varje flerårigt nationellt program ska de uppgifter som avses i leden b, d och f i första stycket lämnas för varje år som programmet omfattar, om situationen märkbart förändrats sedan föregående år. De uppgifter som avses i led e i det stycket ska lämnas för varje år som programmet omfattar.

▼B

3. Om förekomsten eller utvecklingen av en av de djursjukdomar eller zoonoser som förtecknas enligt artikel 10 kan utgöra ett hot mot hälsostatusen i unionen och för att skydda unionen mot att en av dessa sjukdomar eller zoonoser introduceras, får medlemsstaternas nationella program omfatta åtgärder som ska genomföras på angränsande tredjeländers territorium i samarbete med myndigheterna i dessa länder.

Artikel 13

Utvärdering och godkännande av nationella program

1. Kommissionen ska utvärdera de nationella programmen med beaktande av de prioriteringar och kriterier som anges i de årliga eller fleråriga arbetsprogram som avses i artikel 36.1.

2. Senast den 30 november varje år ska kommissionen till medlemsstaterna lämna

a) förteckningen över de nationella program som tekniskt godkänts och föreslås för medfinansiering,

b) det preliminära belopp som tilldelas varje program,

c) det preliminära högsta beloppet för unionens finansiella bidrag för varje program, och

d) eventuella preliminära villkor för beviljande av unionens finansiella bidrag.

3. Kommissionen ska godkänna de årliga nationella programmen och tillhörande finansiering senast den 31 januari varje år genom ett stödbeslut avseende de åtgärder som genomförs och de kostnader som uppkommer från och med den 1 januari till och med den 31 december det året. Efter det att de delrapporter som avses i artikel 14 har lämnats in får kommissionen vid behov ändra sådana beslut med avseende på hela den bidragsberättigande perioden.

4. Kommissionen ska godkänna de fleråriga nationella programmen och tillhörande finansiering senast den 31 januari det första året som de genomförs, genom ett stödbeslut avseende de åtgärder som genomförs och de kostnader som uppkommer från och med den 1 januari det första året då programmet genomförs till och med slutet av genomförandeperioden.

5. När det gäller godkännande av fleråriga nationella program i enlighet med punkt 4 får budgetåtaganden delas upp i årliga delåtaganden. Om budgetåtaganden delas upp på detta sätt ska kommissionen varje år besluta om betalning av dessa med beaktande av hur långt programmen har kommit, de beräknade behoven och vilken budget som finns att tillgå.

Artikel 14

Rapportering

För varje godkänt årligt eller fleårigt nationellt program ska medlemsstaterna senast den 30 april varje år lämna in en årlig, utförlig teknisk och finansiell rapport för föregående år till kommissionen. Den rapporten ska inbegripa de resultat som uppnåtts uppmätta på grundval av de indikatorer som avses i artikel 12.2 g och en detaljerad redovisning av de bidragsberättigande kostnader som uppkommit.

▼B

Dessutom ska medlemsstaterna senast den 31 augusti varje år för varje godkänt årligt nationellt program lämna in en finansiell delrapport till kommissionen.

Artikel 15

Betalningar

Medlemsstaten ska lämna in ansökan om utbetalning för ett visst år avseende ett nationellt program till kommissionen senast den 30 april följande år.

Kommissionen ska betala ut unionens finansiella bidrag för de bidragsberättigande kostnaderna efter lämplig kontroll av de rapporter som avses i artikel 14.

KAPITEL II

Växtskydd

Avsnitt 1

Nödåtgärder

Artikel 16

Bidragsberättigande åtgärder

1. Medlemsstaterna får beviljas stöd upp till de högsta stödnivåer som fastställs i artikel 5.1–5.3 för följande åtgärder mot skadegörare enligt de villkor som anges i artikel 17:

a) Åtgärder för att utrota en skadegörare från ett angripet område som de behöriga myndigheterna vidtagit enligt artikel 16.1 och 16.2 i direktiv 2000/29/EG eller enligt de unionsåtgärder som antagits i enlighet med artikel 16.3 i det direktivet.

b) Åtgärder för att innesluta en skadegörare mot vilken unionen har antagit inneslutningsåtgärder i enlighet med artikel 16.3 i direktiv 2000/29/EG inom ett angripet område varifrån skadegöraren inte kan utrotas, när dessa åtgärder är avgörande för att skydda unionen mot ytterligare spridning av skadegöraren. Dessa åtgärder ska uteslutande avse utrotning av skadegöraren i buffertzonen om dess förekomst påvisats i denna buffertzon.

c) Ytterligare skyddsåtgärder som vidtagits mot spridningen av en skadegörare mot vilken unionsåtgärder har beslutats i enlighet med artikel 16.3 i direktiv 2000/29/EG, förutom de utrotningsåtgärder som avses i led a och de inneslutningsåtgärder som avses i led b om dessa åtgärder är avgörande för att skydda unionen mot ytterligare spridning av skadegöraren.

Stöd för de åtgärder som avses i led a och b i första stycket får också beviljas för åtgärder som vidtagits som ett resultat av en misstänkt förekomst av en sådan skadegörare, förutsatt att förekomsten senare bekräftades.

▼B

2. De stöd som avses i punkt 1 får även beviljas en medlemsstat på vars territorium de skadegörare som avses i punkt 1 inte förekommer, men där det har vidtagits åtgärder för att förhindra att sådana skadegörare förs in till den medlemsstatens territorium på grund av att skadegöraren förekommer i en angränsande medlemsstat eller ett angränsande tredjeland.

3. Stöd får beviljas medlemsstater, efter det att förekomsten av en av de skadegörare som avses i artikel 17 har bekräftats, om två eller flera medlemsstater i nära samarbete genomför de åtgärder som avses i punkt 1.

4. Stöd får även beviljas internationella organisationer för de åtgärder som avses i punkt 1 första stycket a–c.

Artikel 17

Villkor

De åtgärder som avses i artikel 16 får beviljas stöd förutsatt att de har tillämpats omedelbart och att de tillämpliga bestämmelserna i relevant unionsrätt har följts, och förutsatt att ett eller flera av följande villkor uppfylls:

a) De avser de skadegörare som förtecknas i del A avsnitt I i bilaga I till direktiv 2000/29/EG och i del A avsnitt I i bilaga II till det direktivet.

b) De avser de skadegörare som omfattas av en åtgärd som kommissionen beslutat i enlighet med artikel 16.3 i direktiv 2000/29/EG.

c) De avser de skadegörare för vilka åtgärder vidtagits i enlighet med direktiv 69/464/EEG, 93/85/EEG, 98/57/EG eller 2007/33/EG.

d) De gäller de skadegörare som inte finns förtecknade i bilaga I eller bilaga II till direktiv 2000/29/EG och som är föremål för åtgärder som vidtagits av en medlemsstats behöriga myndighet i enlighet med artikel 16.2 i direktiv 2000/29/EG och som preliminärt uppfyller kraven för att upptas i förteckningen i del A avsnitt I i bilaga I till direktiv 2000/29/EG eller del A avsnitt I i bilaga II till det direktivet.

För åtgärder som uppfyller villkoret i led b ska stödet inte omfatta kostnader som uppkommit efter det att den åtgärd som kommissionen beslutat i enlighet med artikel 16.3 i direktiv 2000/29/EG upphört att gälla.

Avseende de åtgärder som uppfyller de villkor som fastställs i led d i första stycket ska stödet inte omfatta kostnader som uppkommit senare än två år efter ikraftträdandet av den åtgärd som vidtagits av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet, eller som uppkommit efter det att åtgärden upphört att gälla.

Artikel 18

Bidragsberättigande kostnader

1. Följande kostnader som medlemsstaterna ådragit sig när de genomfört de åtgärder som avses i artikel 16 får berättiga till stöd enligt den artikeln:

▼B

a) Kostnader för personal, oavsett kategori, som är direkt engagerad i åtgärderna samt kostnader för hyra av utrustning, förbrukningsvaror och annat nödvändigt material, behandlingsmedel, provtagning och laboratorietester.

b) Kostnader för tjänstekontrakt med tredje part för att utföra en del av åtgärderna.

c) Kostnader för ersättning till berörda aktörer eller ägare för behandling, destruktion och avlägsnande av växter, växtprodukter och andra föremål, samt rengöring och desinfektion av lokaler, mark, vatten, jord, odlingsmedier, anläggningar, maskiner och utrustning.

d) Kostnader för ersättning till berörda ägare för värdet på de destruerade växter, växtprodukter eller andra föremål som omfattas av de åtgärder som avses i artikel 16 i direktiv 2000/29/EG, begränsade till det marknadsvärde som dessa växter, växtprodukter eller andra föremål skulle ha haft om de inte hade påverkats av åtgärderna. Det eventuella restvärdet ska dras av från ersättningen.

e) I exceptionella och vederbörligen motiverade fall, kostnader för att vidta andra nödvändiga åtgärder än de som avses i leden a–d, förutsatt att dessa åtgärder fastställs i det finansieringsbeslut som avses i artikel 36.4.

Den ersättning till ägare som avses i led c ska endast vara bidragsberättigande om åtgärderna har genomförts under den behöriga myndighetens överinseende.

2. På sätt som avses i artikel 130.1 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, ska kostnader vara bidragsberättigande från och med den dag då medlemsstaterna anmäler förekomst av skadegöraren till kommissionen. Sådana kostnader får också inbegripa kostnader som uppkommit som ett resultat av en misstänkt förekomst av den skadegöraren, förutsatt att förekomsten senare bekräftades.

3. Kommissionen ska efter att ha bedömt medlemsstaternas betalningsansökningar göra motsvarande åtaganden i budgeten och betala de bidragsberättigande utgifterna.

Avsnitt 2

Program för undersökningar avseende förekomsten av skadegörare

Artikel 19

Bidragsberättigande program för undersökningar

Medlemsstater får beviljas stöd för genomförandet av årliga och fleråriga program för undersökningar avseende förekomsten av skadegörare (nedan kallade *program för undersökningar*), förutsatt att programmen för undersökningar uppfyller åtminstone ett av följande villkor:

a) De avser de skadegörare som förtecknas i del A avsnitt I i bilaga I till direktiv 2000/29/EG och i del A avsnitt I i bilaga II till det direktivet.

▼B

b) De avser de skadegörare som omfattas av en åtgärd som kommissionen beslutat i enlighet med artikel 16.3 i direktiv 2000/29/EG.

För de skadegörare som avses i led a i första stycket i denna artikel ska programmen för undersökningar grundas på en bedömning av risken för att skadegörarna förs in, etablerar sig och sprids på den berörda medlemsstatens territorium och de ska åtminstone avse de skadegörare som utgör de största riskerna och de viktigaste växtarter som utsätts för dessa risker.

För åtgärder som uppfyller villkoret i led b i första stycket i denna artikel ska stödet inte omfatta kostnader som uppkommit efter det att den åtgärd som kommissionen beslutat i enlighet med artikel 16.3 i direktiv 2000/29/EG upphört att gälla.

Artikel 20

Bidragsberättigande kostnader

Följande kostnader som medlemsstaterna ådragit sig när de genomfört de program för undersökningar som avses i artikel 19 får berättiga till stöd enligt den artikeln:

a) Kostnader för provtagning.

b) Kostnader för tester, förutsatt att de är begränsade till följande:

i) Kostnader för testutrustning, reagens och förbrukningsvaror som är identifierbara och som specifikt används för att utföra dessa tester.

ii) Kostnader för personal, oavsett kategori, som är direkt engagerad i att utföra testerna.

c) I exceptionella och vederbörligen motiverade fall, kostnader för att vidta andra nödvändiga åtgärder än de som avses i leden a och b, förutsatt att dessa åtgärder fastställs i det stödbeslut som avses i artikel 22.3 och 22.4.

Artikel 21

Innehåll i och inlämnande av program för undersökningar

1. Senast den 31 maj varje år ska medlemsstaterna till kommissionen lämna in de program för undersökningar som ska inledas påföljande år och för vilka de avser att ansöka om stöd.

Program för undersökningar som lämnas in efter den 31 maj är inte berättigade till finansiering med avseende på påföljande år.

2. Programmen för undersökningar ska innehålla åtminstone följande uppgifter:

▼B

a) De skadegörare som ingår i programmet.

b) En beskrivning och avgränsning av de geografiska och administrativa områden där programmet ska genomföras och en beskrivning av statusen i dessa områden vad gäller förekomsten av de berörda skadegörarna.

c) Programmets varaktighet.

d) Antalet visuella undersökningar, provtagningar och tester som planeras för skadegörarna och de växter, växtprodukter och andra föremål som berörs.

e) Den beräknade budgeten.

f) De mål som ska vara uppnådda när programmet har genomförts och det förväntade resultatet av det.

g) Lämpliga indikatorer för att mäta hur väl programmets mål har uppnåtts.

För varje flerårigt program för undersökningar ska de uppgifter som avses i leden b, d och f i första stycket lämnas för varje år som programmet omfattar, om situationen märkbart förändrats sedan föregående år. De uppgifter som avses i led e i det stycket ska lämnas för varje år som programmet omfattar.

Artikel 22

Utvärdering och godkännande av program för undersökningar

1. Kommissionen ska utvärdera programmen för undersökningar med beaktande av de prioriteringar och kriterier som anges i de årliga eller fleråriga arbetsprogram som avses i artikel 36.1.

2. Senast den 30 november varje år ska kommissionen till medlemsstaterna lämna

a) förteckningen över program för undersökningar som tekniskt godkänts och föreslås för medfinansiering,

b) det preliminära belopp som tilldelas varje program,

c) det preliminära maximibeloppet för unionens finansiella bidrag för varje program, och

d) eventuella preliminära villkor för beviljande av unionens finansiella bidrag.

3. Kommissionen ska godkänna de årliga programmen för undersökningar och tillhörande finansiering senast den 31 januari varje år genom ett stödbeslut avseende de åtgärder som vidtas och de kostnader som uppkommer från och med den 1 januari till och med den 31 december det året. Efter det att de delrapporter som avses i artikel 23 har lämnats in får kommissionen om nödvändigt ändra sådana beslut med avseende på hela den bidragsberättigande perioden.

▼B

4. Kommissionen ska godkänna de fleråriga programmen för undersökningar och tillhörande finansiering senast den 31 januari det första året som de genomförs, genom ett stödbeslut avseende de åtgärder som vidtas och de kostnader som uppkommer från och med den 1 januari det första året då programmet genomförs till och med slutet av genomförandeperioden.

5. När det gäller godkännande av fleråriga program för undersökningar i enlighet med punkt 4 får budgetåtaganden delas upp i årliga delåtaganden. Om budgetåtaganden delas upp på detta sätt ska kommissionen varje år besluta om betalning av dessa med beaktande av hur långt programmen har kommit, de beräknade behoven och vilken budget som finns att tillgå.

Artikel 23

Rapportering

För varje godkänt årligt eller flerårigt program för undersökningar ska medlemsstaterna senast den 30 april varje år lämna in en årlig, utförlig teknisk och finansiell rapport för föregående år till kommissionen. Den rapporten ska inbegripa de resultat som uppnåtts uppmätta på grundval av de indikatorer som avses i artikel 21.2 g och en detaljerad redovisning av de bidragsberättigande kostnader som uppkommit. Dessutom ska medlemsstaterna senast den 31 augusti varje år för varje godkänt årligt program för undersökningar lämna in en finansiell delrapport till kommissionen.

Artikel 24

Utbetalningar

Medlemsstaten ska till kommissionen lämna in ansökan om utbetalning för ett visst år avseende ett program för undersökningar senast den 30 april följande år.

Kommissionen ska betala ut unionens finansiella bidrag för de bidragsberättigande kostnaderna efter lämplig kontroll av de rapporter som avses i artikel 23.

Avsnitt 3

Program för bekämpning av skadegörare i unionens yttersta randområden

Artikel 25

Bidragsberättigande åtgärder och bidragsberättigande kostnader

1. Medlemsstaterna får beviljas stöd för program som de utför för bekämpning av skadegörare i de yttersta randområden i unionen som avses i artikel 349 i EUF-fördraget i enlighet med de mål som fastställs i artikel 2 i förordning (EU) nr 228/2013 (nedan kallade *program för de yttersta randområdena*). Dessa stöd ska avse de åtgärder som krävs för att säkerställa att de bestämmelser om bekämpning av skadegörare som gäller i dessa regioner genomförs korrekt där, oavsett om dessa bestämmelser är unionsbestämmelser eller nationella bestämmelser.

▼B

2. Följande kostnader som medlemsstaterna ådragit sig i samband med programmen för de yttersta randområdena får berättiga till finansiellt bidrag från unionen:

a) Kostnader för personal, oavsett kategori, som är direkt engagerad i att genomföra åtgärderna samt kostnader för hyra av utrustning, förbrukningsvaror och behandlingsmedel.

b) Kostnader för tjänstekontrakt med tredje part för att utföra en del av åtgärderna.

c) Kostnader för provtagning.

d) Kostnader för tester, förutsatt att de är begränsade till följande:

i) Kostnader för testutrustning, reagens och förbrukningsvaror som är identifierbara och som specifikt används för att utföra dessa tester.

ii) Kostnader för personal, oavsett kategori, som är direkt engagerad i att utföra testerna.

Artikel 26

Innehåll i och inlämnande av program för de yttersta randområdena

1. Senast den 31 maj varje år ska medlemsstaterna till kommissionen lämna in de program för de yttersta randområdena som ska inledas påföljande år och för vilka de avser att ansöka om stöd.

Program för de yttersta randområdena som lämnas in efter den 31 maj är inte berättigade till finansiering med avseende på påföljande år.

2. Programmen för de yttersta randområdena ska innehålla åtminstone följande uppgifter:

a) De skadegörare som ingår i programmet.

b) En beskrivning och avgränsning av de geografiska och administrativa områden där programmet ska genomföras och en beskrivning av statusen i dessa områden vad gäller förekomsten av de berörda skadegörarna.

c) En teknisk analys av den regionala fytosanitära situationen.

d) Programmets varaktighet.

e) De åtgärder som ingår i programmet och i förekommande fall antalet visuella undersökningar, provtagningar och tester som planeras för skadegörarna och de växter, växtprodukter och andra föremål som berörs.

f) Den beräknade budgeten.

g) De mål som ska vara uppnådda när programmet har genomförts och det förväntade resultatet av det.

h) Lämpliga indikatorer för att mäta hur väl programmets mål har uppnåtts.

▼B

För varje flerårigt program för de yttersta randområdena ska de uppgifter som avses i leden b, e och g i första stycket lämnas för varje år som programmet omfattar, om situationen märkbart förändrats sedan föregående år. De uppgifter som avses i led f i det stycket ska lämnas för varje år som programmet omfattar.

Artikel 27

Utvärdering och godkännande av program för de yttersta randområdena

1. Programmen för de yttersta randområdena ska utvärderas med beaktande av de prioriteringar och kriterier som anges i de årliga eller fleråriga arbetsprogram som avses i artikel 36.1.

2. Senast den 30 november varje år ska kommissionen till medlemsstaterna lämna

a) förteckningen över program för de yttersta randområdena som tekniskt godkänts och föreslås för medfinansiering,

b) det preliminära belopp som tilldelas varje program,

c) det preliminära högsta beloppet för unionens finansiella bidrag för varje program, och

d) eventuella preliminära villkor för beviljande av unionens finansiella bidrag.

3. Årliga program för de yttersta randområdena och tillhörande finansiering ska godkännas senast den 31 januari varje år genom ett stödbeslut avseende de åtgärder som genomförs och de kostnader som uppkommer från och med den 1 januari till och med den 31 december det året. Efter det att de delrapporter som avses i artikel 28 har lämnats in får kommissionen vid behov ändra sådana beslut med avseende på hela den bidragsberättigande perioden.

4. Fleråriga program för de yttersta randområdena och tillhörande finansiering ska godkännas senast den 31 januari det första året som de genomförs, genom ett stödbeslut avseende de åtgärder som genomförs och de kostnader som uppkommer från och med den 1 januari det första året då programmet genomförs till och med slutet av genomförandeperioden.

5. När det gäller godkännande av fleråriga program för de yttersta randområdena i enlighet med punkt 4 får budgetåtaganden delas upp i årliga delåtaganden. Om budgetåtaganden delas upp på detta sätt ska kommissionen varje år besluta om betalning av dessa med beaktande av hur långt programmen har kommit, de beräknade behoven och vilken budget som finns att tillgå.

Artikel 28

Rapportering

För varje godkänt årligt eller flerårigt program för de yttersta randområdena ska medlemsstaterna senast den 30 april varje år lämna in en årlig, utförlig teknisk och finansiell rapport för föregående år till kommissionen. Den rapporten ska inbegripa de resultat som uppnåtts uppmätta på grundval av de indikatorer som avses i artikel 26.2 h och en detaljerad redovisning av de bidragsberättigande kostnader som uppkommit.

▼B

Dessutom ska medlemsstaterna senast den 31 augusti varje år för varje godkänt årligt program för de yttersta randområdena lämna in en finansiell delrapport till kommissionen.

Artikel 29

Utbetalningar

Medlemsstaten ska till kommissionen lämna in ansökan om utbetalning för ett visst år avseende ett program för de yttersta randområdena senast den 30 april följande år.

Kommissionen ska betala ut unionens finansiella bidrag för de bidragsberättigande kostnaderna efter lämplig kontroll av de rapporter som avses i artikel 28.

KAPITEL III

Finansiellt stöd till offentlig kontroll och annan verksamhet

Artikel 30

▼M1

Referenslaboratorier och referenscentrum i Europeiska unionen

1. Stöd får beviljas de referenslaboratorier i Europeiska unionen som avses i artikel 32 i förordning (EG) nr 882/2004 och de referenscentrum i Europeiska unionen som avses i artikel 29 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1012 ([1]) för de kostnader de ådrar sig vid genomförandet av de arbetsprogram som godkänns av kommissionen.

▼B

2. Följande kostnader får berättiga till stöd enligt punkt 1:

▼M1

a) Kostnader för personal, oavsett kategori, som är direkt engagerad i den verksamhet som laboratorierna eller centrumen utför i egenskap av Europeiska unionens referenslaboratorium respektive referenscentrum.

▼B

b) Kostnader för utrustning.

c) Kostnader för förbrukningsvaror.

d) Kostnader för transport av prover, tjänsteresor, möten och utbildning.

Artikel 31

Utbildning

1. Unionen får enligt artikel 51 i förordning (EG) nr 882/2004 finansiera utbildning av den personal vid de behöriga myndigheterna som

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1012 av den 8 juni 2016 om avelstekniska och genealogiska villkor för avel, handel med och införsel till unionen av renrasiga avelsdjur, hybridavelssvin och avelsmaterial från dem och om ändring av förordning (EU) nr 652/2014, rådets direktiv 89/608/EEG och 90/425/EEG och upphävande av vissa akter med avseende på djuravel (förordningen om djuravel) (EUT L 171, 29.6.2016, s. 66).

▼B

ansvarar för den offentliga kontrollen, i syfte att utveckla en harmoniserad strategi för offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa en hög skyddsnivå för människors och djurs hälsa och för en god växtskyddsstatus.

2. Kommissionen ska utarbeta utbildningsprogram som anger hur ingripanden ska prioriteras på grundval av identifierade risker för folkhälsa, djurhälsa, djurskydd och växtskydd.

3. För att utbildningen ska vara berättigad till finansiering från unionen enligt punkt 1 ska de behöriga myndigheterna se till att den kunskap som förvärvats vid den utbildning som avses i den punkten sprids efter behov och används på lämpligt sätt i de nationella utbildningsprogrammen.

4. Följande kostnader får berättiga till det finansiella bidrag som avses i punkt 1:

a) Kostnader för att anordna utbildning, inklusive utbildning som är öppen för deltagare från tredjeländer, eller utbytesverksamhet.

b) Kostnader för resor, logi och uppehälle för den personal vid de behöriga myndigheterna som deltar i utbildningen.

Artikel 32

Experter från medlemsstaterna

Finansiellt bidrag från unionen får beviljas för kostnader för resor, logi och dagligt uppehälle, som experter från medlemsstaterna åsamkats till följd av att de av kommissionen utsetts för att bistå dennas experter enligt artiklarna 45.1 och 46.1 i förordning (EG) nr 882/2004.

Artikel 33

Samordnade kontrollplaner och insamling av data

1. Medlemsstaterna får beviljas stöd för de kostnader som uppkommer vid genomförandet av de samordnade kontrollplaner som avses i artikel 53 i förordning (EG) nr 882/2004 och vid insamlingen av data.

2. Följande kostnader får berättiga till sådant stöd:

a) Kostnader för provtagning och laboratorietester.

b) Kostnader för den utrustning som krävs för att genomföra den offentliga kontrollen och insamlingen av data.

KAPITEL IV

Andra åtgärder

Artikel 34

Informationssystem

1. Unionen ska finansiera upprättandet och driften av de databaser och elektroniska informationshanteringssystem som krävs för en effektiv och ändamålsenlig tillämpning av de bestämmelser som avses i artikel 1 och som förvaltas av kommissionen.

▼B

2. Finansiellt bidrag från unionen får beviljas för att upprätta och förvalta databaser och elektroniska informationshanteringssystem för tredje parter, inklusive internationella organisationer, under förutsättning att dessa databaser och elektroniska informationshanteringssystem

a) har ett påvisat mervärde för unionen som helhet och är tillgängliga i hela unionen för alla berörda användare, och

b) är nödvändiga för en effektiv och ändamålsenlig tillämpning av de bestämmelser som avses i artikel 1.

Artikel 35

Genomförande och anpassning av bestämmelserna

1. Unionen får finansiera det tekniska och vetenskapliga arbete, inklusive undersökningar och samordningsverksamhet, som krävs för det korrekta genomförandet av bestämmelserna inom de områden som avses i artikel 1 och för anpassningen av dessa bestämmelser till den vetenskapliga, tekniska och sociala utvecklingen.

Finansiellt bidrag från unionen får också beviljas de medlemsstater eller internationella organisationer som är verksamma inom de områden som avses i artikel 1 för att de ska kunna bedriva verksamhet som stödjer utformningen och genomförandet av bestämmelserna inom dessa områden.

2. Stöd får beviljas projekt som anordnas av en eller flera medlemsstater i syfte att förbättra den offentliga kontrollens effektivitet med hjälp av innovativa tekniker och förfaranden.

3. Finansiellt bidrag från unionen får även beviljas för att stödja information och medvetandehöjande initiativ från unionen och medlemsstaterna som syftar till att säkerställa en ökad och hållbar efterlevnad av bestämmelserna inom de områden som avses i artikel 1.

AVDELNING III

PROGRAMPLANERING, GENOMFÖRANDE OCH KONTROLL

Artikel 36

Arbetsprogram och finansiella bidrag

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa gemensamma eller separata årliga eller fleråriga arbetsprogram för genomförandet av de åtgärder som avses i avdelning II, förutom kapitel I avsnitt 1 och kapitel II avsnitt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 41.2.

2. I de arbetsprogram som avses i punkt 1 ska fastställas de operativa mål som eftersträvas, vilka ska vara förenliga med de allmänna och särskilda mål som fastställs i artikel 2, de förväntade resultaten, metoden för genomförande och det totala beloppet. Arbetsprogrammen ska också

▼B

innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras, uppgifter om de belopp som anslagits för varje åtgärd och en preliminär tidsplan för genomförandet. För stöd ska de innefatta prioriterade åtgärder, utvärderingskriterier, stödnivå och den vägledande förteckningen över bidragsberättigande åtgärder och kostnader, i enlighet med artikel 3 i denna förordning.

3. Arbetsprogrammen för genomförandet av de åtgärder som avses i avdelning II kapitel I avsnitt 2, och i avdelning II kapitel II avsnitt 2 och 3, ska antas senast den 30 april det år som föregår genomförandet, förutsatt att budgetförslaget antas. Dessa arbetsprogram ska återspegla de prioriteringar som fastställs i bilaga III till denna förordning.

4. Med avseende på genomförandet av de nödåtgärder som avses i avdelning II kapitel I avsnitt 1 och avdelning II kapitel II avsnitt 1, eller när det är nödvändigt för att bemöta oförutsedda händelser, ska kommissionen anta genomförandeakter som innehåller dess beslut om det finansiella bidraget. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 41.2.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa förfarandena för medlemsstaternas inlämning av ansökningar, rapporter och ansökningar om utbetalning avseende de stöd som avses i avdelning II kapitel I avsnitt 1 och 2 och kapitel II avsnitt 1, 2 och 3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 41.2.

Artikel 37

Kommissionens kontroller på plats

Kommissionen får anordna kontroller på plats i medlemsstaterna och hos bidragsmottagarna i syfte att särskilt kontrollera

a) att de åtgärder som omfattas av det finansiella bidraget från unionen genomförs effektivt,

b) att de administrativa rutinerna är förenliga med unionsbestämmelserna,

c) att de nödvändiga styrkande handlingarna finns och att de överensstämmer med de åtgärder som omfattas av ett unionsbidrag.

Artikel 38

Tillgång till information

Medlemsstater och bidragsmottagare ska låta kommissionen ta del av alla uppgifter som behövs för att kontrollera genomförandet av åtgärderna och ska vidta alla lämpliga åtgärder för att underlätta de kontroller som kommissionen anser bör genomföras inom ramen för förvaltningen av unionens medel, inbegripet kontrollerna på plats.

Artikel 39

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska se till att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av åtgärder som finansieras enligt den här förordningen, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda medel samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner.

▼B

2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller på plats, hos alla stödmottagare, genomförandeorgan, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering enligt den här förordningen.

Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ska, i enlighet med förfarandena i rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ([1]), få utföra kontroller på plats och inspektioner hos ekonomiska aktörer som direkt eller indirekt berörs av unionsfinansiering, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med stödavtal, stödbeslut eller andra avtal som berörs av sådan finansiering.

Utan att det påverkar tillämpningen av första och andra styckena ska befogenheten att utföra revision, kontroller på plats och inspektioner uttryckligen tillerkännas kommissionen, revisionsrätten och Olaf i samarbetsavtal med tredjeland eller internationella organisationer, stödavtal, stödbeslut och andra avtal som ingås med tillämpning av den här förordningen.

AVDELNING IV

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 40

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 7.2 och 10.2 ska ges till kommissionen för en period av sju år från och med den 30 juni 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av sju år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 7.2 och 10.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 7.2 och 10.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både

([1]) Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

▼B

Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 41

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder som inrättades genom artikel 58.1 i förordning (EG) nr 178/2002. Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommitténs yttrande ska inhämtas genom skriftligt förfarande, ska det förfarandet avslutas utan resultat om, inom tidsfristen för att avge yttrandet, kommitténs ordförande så beslutar eller en enkel majoritet av kommittéledamöterna så begär.

Artikel 42

Utvärdering

1. Senast den 30 juni 2017 ska kommissionen utarbeta och för Europaparlamentet och rådet lägga fram en halvtidsutvärderingsrapport om huruvida, med avseende på resultat och verkan, de åtgärder som avses i kapitlen I och II i avdelning II och i artiklarna 30 och 31 i kapitel III uppfyller målen i artikel 2.1 när det gäller hur effektivt resurserna utnyttjats och mervärdet för unionen. Utvärderingsrapporten ska också ta upp möjligheterna till förenkling, hur relevanta samtliga mål är för framtiden samt hur åtgärderna bidrar till unionens prioriteringar om smart och hållbar tillväxt för alla. Den ska ta hänsyn till utvärderingsresultat om de långsiktiga effekterna av tidigare åtgärder. Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag om ändring av denna förordning.

2. Senast den 30 juni 2022 ska kommissionen i nära samarbete med medlemsstaterna göra en efterhandsutvärdering av de åtgärder som avses i punkt 1 i den här artikeln. Den efterhandsutvärderingen ska granska huruvida de utgifter som avses i artikel 1 är effektiva och ändamålsenliga och deras verkan.

3. De utvärderingar som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln ska beakta de framsteg som gjorts med hjälp av de indikatorer som avses i artikel 2.2.

4. Kommissionen ska överlämna slutsatserna av de utvärderingar som avses i punkterna 1 och 2 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

▼B

Artikel 43

Information, kommunikation och publicitet

1. Bidragsmottagarna och de berörda medlemsstaterna ska, när så är lämpligt, se till att det finansiella bidrag som beviljas enligt denna förordning ges lämplig publicitet, så att allmänheten får kännedom om unionens roll i finansieringen av åtgärderna.

2. Kommissionen ska genomföra informations- och kommunikationsåtgärder om de finansierade åtgärderna och resultaten. Budgeten för kommunikation enligt denna förordning ska dessutom även omfatta en kommunikationspolicy för unionens politiska prioriteringar.

Artikel 44

Upphävanden

1. Besluten 66/399/EEG, 76/894/EEG och 2009/470/EG ska upphöra att gälla.

2. Hänvisningar till besluten 66/399/EEG och 76/894/EEG ska anses som hänvisningar till artikel 58.1 i förordning (EG) nr 178/2002.

3. Hänvisningar till beslut 2009/470/EG ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 45

Övergångsbestämmelser

1. Medlemsstaternas nationella program som avses i artikel 12.1 i den här förordningen och som lämnats till kommissionen 2012 för genomförande under 2013, de som lämnats 2013 för genomförande under 2014 och de som lämnats senast den 30 april 2014 för genomförande under 2015, ska, om de godkänns, vara berättigade till unionsbidrag på grundval av artikel 27 i beslut 2009/470/EG.

För nationella program som genomförs 2013 och 2014 ska artikel 27.7 och 27.8 i det beslutet fortsätta att gälla.

För nationella program som genomförs 2015 ska artikel 27.2 i det beslutet fortsätta att gälla.

2. Medlemsstaternas program för undersökningar som avses i artikel 21.1 i den här förordningen och som lämnats till kommissionen senast den 30 april 2014 för genomförande under 2015 ska vara berättigade till unionsbidrag på grundval av artikel 23.6 i direktiv 2000/29/EG. För dessa program för undersökningar ska artikel 23.6 i det direktivet fortsätta att gälla.

3. För medlemsstaternas ansökningar om unionsbidrag för de nödåtgärder som avses i artikel 16 i den här förordningen och som lämnats till kommissionen senast den 30 april 2014 ska ►C1 artiklarna 22–24 i direktiv 2000/29/EG ◄ fortsätta att gälla.

Artikel 46

Ändring av direktiv 98/56/EG

Direktiv 98/56/EG ska ändras på följande sätt:

▼B

1. Artikel 17.1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ska biträdas av ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder som inrättades genom artikel 58.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 (*). Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (**).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

2. Artikel 18.1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ska biträdas av ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder som inrättades genom artikel 58.1 i förordning (EG) nr 178/2002. Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.”

Artikel 47

Ändring av direktiv 2000/29/EG

Direktiv 2000/29/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 13c.5 ska utgå.

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 15a

Medlemsstaterna ska föreskriva att varje person som får vetskap om förekomsten av en av de skadegörare som förtecknas i bilaga I eller bilaga II, eller en skadegörare som omfattas av en åtgärd som avses i artikel 16.2 eller 16.3, eller har orsak att misstänka sådan förekomst, ska skriftligen och inom tio kalenderdagar underrätta den behöriga myndigheten och, om den behöriga myndigheten så kräver, lämna den information om denna förekomst som han eller hon förfogar över.”

3. Artiklarna 22–26 ska utgå.

Artikel 48

Ändring av förordning (EG) nr 178/2002

Artikel 58.1 i förordning (EG) nr 178/2002 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ska bistås av ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder (nedan kallad *kommittén*). Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*). Kommittén ska inrättas i sektioner som ska behandla alla relevanta frågor.

▼B

Alla hänvisningar i unionsrätten till ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa ska anses som hänvisningar till den kommitté som avses i första stycket.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

Artikel 49

Ändring av förordning (EG) nr 882/2004

Artikel 66 i förordning (EG) nr 882/2004 ska utgå.

Artikel 50

Ändring av förordning (EG) nr 396/2005

Kapitel VII i förordning (EG) nr 396/2005 ska utgå.

Artikel 51

Ändring av direktiv 2008/90/EG

Artikel 19.1 i direktiv 2008/90/EG ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ska biträdas av ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder som inrättades genom artikel 58.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 (*). Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (**).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

Artikel 52

Ändring av direktiv 2009/128/EG

Artikel 22 i direktiv 2009/128/EG ska utgå.

Artikel 53

Ändring av förordning (EG) nr 1107/2009

Artikel 76 i förordning (EG) nr 1107/2009 ska utgå.

▼B

Artikel 54

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 30 juni 2014.

Artiklarna 18.1 d och 47.2 ska emellertid tillämpas från och med den 1 januari 2017.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA I

Djursjukdomar som avses i artikel 7

— Boskapspest

— Får- och getpest (*sheep and goat plague*)

— Vesikulär svinsjuka (*swine vesicular disease*)

— Blåtunga

— Teschensjuka

— Får- och getkoppor

— Rift Valley-feber

— Lumpy skin disease

— Afrikansk hästpest

— Vesikulär stomatit

— Ekvin viral encefalomeylit

— EHD (epizootisk hemorragisk sjukdom hos hjort)

— Klassisk svinpest

— Afrikansk svinpest

— Elakartad lungsjuka hos nötkreatur

— Aviär influensa

— Newcastlesjuka

— Mul- och klövsjuka

— Epizootisk hematopoietisk nekros hos fisk (EHN)

— Epizootiskt ulcerativt syndrom hos fisk (EUS)

— Infektion orsakad av *Bonamia exitiosa*

— Infektion orsakad av *Perkinsus marinus*

— Infektion orsakad av *Microcytos mackini*

— Taura-syndrom hos kräftdjur

— Yellowhead disease hos kräftdjur

▼B

BILAGA II

Djursjukdomar och zoonoser som avses i artikel 10

— Bovin tuberkulos

— Bovin brucellos

— Brucellos hos får och getter (B. *melitensis*)

— Blåtunga i högriskområden eller områden där sjukdomen är endemisk

— Afrikansk svinpest

— Vesikulär svinsjuka (*swine vesicular disease*)

— Klassisk svinpest

— Mjältbrand (*anthrax*)

— Elakartad lungsjuka hos nötkreatur

— Aviär influensa

— Rabies

— Eckinokockos

— Transmissibla spongiforma encefalopatier

— Campylobacterios

— Listerios

— Salmonellos (zoonotisk salmonella)

— Trikinos

— Verotoxinproducerande E. coli

— Viral hemorragisk septikemi (VHS)

— Infektiös hematopoietisk nekros (IHN)

— Infektion orsakad av koiherpesvirus (KHV)

— Infektiös laxanemi (ISA)

— Infektion orsakad av *Marteilia refringens*

— Infektion orsakad av *Bonamia ostreae*

— White spot disease hos kräftdjur

▼B

BILAGA III

De prioriteringar i Kommissionens arbetsprogram som avses i Avdelning II Kapitel I Avsnitt 2 och Avdelning II Kapitel II Avsnitt 2 och 3

Prioriteringar för unionens finansiella bidrag när det gäller inriktningen på nationella program för utrotning, bekämpning och övervakning av djursjukdomar och zoonoser:

— Sjukdomar som påverkar människors hälsa.

— Sjukdomar som påverkar djurs hälsa, med beaktande av deras potentiella spridning och djurpopulationers sjuklighet och dödlighet i berörda sjukdomar.

— Sjukdomar och zoonoser som riskerar att införas och/eller återinföras på unionens territorium från tredjeländer.

— Sjukdomar som har potential att framkalla en krissituation med allvarliga ekonomiska följder.

— Sjukdomar som påverkar handeln med tredjeländer och handeln inom EU.

Prioriteringar för unionens finansiella bidrag när det gäller inriktningen på nationella program för undersökningar avseende skadegörare, vilka syftar till att skydda unionens territorium:

— Skadegörare som förtecknas i del A avsnitt I i bilaga I och i del A avsnitt I i bilaga II till direktiv 2000/29/EG som skadegörare som inte har påvisats inom unionens territorium.

— Skadegörare som omfattas av unionsåtgärder som antagits i enlighet med artikel 16.3 i direktiv 2000/29/EG.

— Skadegörare som inte förtecknats i direktiv 2000/29/EG och som utgör en omedelbar fara för unionens territorium.

— Skadegörare som har potential att framkalla en krissituation med allvarliga ekonomiska och miljömässiga följder.

— Skadegörare som påverkar handeln med tredjeländer och handeln inom EU.

Prioriteringar för unionens finansiella bidrag när det gäller inriktningen på nationella program för de yttersta randområdena:

— Åtgärder mot skadegörare som är förenade med importen till och klimatet i dessa områden.

— Metoder för att bekämpa dessa skadegörare.

— Åtgärder mot de skadegörare som förtecknats i enlighet med de bestämmelser om växtskadegörare som är i kraft i området.

▼B

KOMMISSIONENS UTTALANDE

om förfarandena för godkännande av veterinära och fytosanitära program

För att ge bättre information till medlemsstaterna kommer kommissionen att anordna ett årligt möte i ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder om resultatet av förfarandet för utvärdering av programmen. Mötet kommer att hållas senast den 30 november året innan programmen genomförs.

I samband med det mötet kommer kommissionen att lägga fram en förteckning över de program som tekniskt sett har godkänts och föreslås för samfinansiering. De närmare finansiella och tekniska frågorna kommer att diskuteras med de nationella delegationerna och deras synpunkter kommer att beaktas.

Innan kommissionen fattar sitt slutliga beslut om finansieringen kommer den vid ett möte i ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder i januari att till medlemsstaterna överlämna en slutlig förteckning över de program som valts ut för samfinansiering och de slutliga belopp som tilldelats varje program.

Förberedelser för utformningen av arbetsprogrammet för att genomföra de åtgärder som avses i artiklarna 9, 19 och 25 kommer att göras tillsammans med medlemsstaternas experter i början av februari varje år, så att medlemsstaterna får relevant information för upprättandet av utrotnings- och övervakningsprogram.